

Το βιβλίο αυτό πήρε το πρώτο βραβείο στο Διαγωνισμό
«Δημιουργώ με το Νερό»,
κερδίζοντας τις εντυπώσεις κυρίως
για τον τρόπο παρουσίασης του θέματος για την εξοικονόμηση νερού.
Καθ' όλη τη διάρκεια διήγησης του παραμυθιού,
κυριαρχεί έντονα στο στοιχείο της φαντασίας.
Η πλοκή του έργου κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Ο Διαγωνισμός προκηρύχτηκε το 2012,
από το Μουσείο Νερού του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού,
σε συνεργασία με το
Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων
του Υπουργείου Γεωργίας Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος.

Στόχος του διαγωνισμού είναι η ευαισθητοποίηση των μαθητών
των Δημοτικών Σχολείων της Επαρχίας Λεμεσού,
ώστε να ασχοληθούν με το σημαντικό θέμα
που απασχολεί όλο τον πλανήτη,
το νερό.

Ο αγουροξυπνημένος ήλιος άρχισε να χαϊδεύει με τις χλιαρές του ακτίνες τα φύλλα των ανάποδων δέντρων, τα πέταλα των στριφτολούλουδων, τις ιπτάμενες φωλιές των ζώων αλλά και τα πολύχρωμα νερά του ποταμού του μαγεμένου δάσους. Η πολύχρωμη ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα, παρόλο που εδώ και μέρες δεν ένιωθε καλά, ετοιμάστηκε πρωί πρωί με την αυγούλα. Ήθελε να είναι έτοιμη για το μεγάλο ταξίδι της στην Ουρανούπολη του Μαγικού Ουράνιου Τόξου, όπου θα έδινε τη νεροαναφορά της για το τι συμβαίνει στη γη, στην ετήσια ουρανοσυνέλευση. Έπρεπε να ετοιμάσει τις νεροαποσκευές της αλλά και να αποχαιρετήσει τους φίλους της, τον σκαντζόχοιρο Ευγένιο τον Ευγενικό, που αντί για βελόνες είχε πολύχρωμα καλαμάκια, την καμηλοπάρδαλη Ψηλούλα Τούλα την Φακιδομούτα, το Γρηγόρη το γοργοπόδαρο λαγό και την Ελπίδα, ένα κοριτσάκι που ζούσε σε ένα μανιταρόσπιτο κοντά στο μαγεμένο δάσος. Η Ελπίδα επισκεπτόταν καθημερινά το μαγεμένο δάσος και έκανε παρέα με όλα τα ζώα, αφού όλα τα πλάσματα του μιλούσαν με ανθρωπινή λαλιά, αλλά μόνο σε παιδιά.

Η πολύχρωμη ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα ήταν η μικρότερη από τις τρεις κόρες του Βασιλιά Ουρανοκαταιγίδα και της Βασίλισσας Ουράνιως, που κατοικούσαν στην Ουρανούπολη του Μαγικού Ουράνιου Τόξου. Μετά την ενηλικίωσή της, μετακόμισε στη γη και μαζί με τις αδελφές της φρόντιζαν και επέβλεπαν καθημερινά την ολοκλήρωση του κύκλου του νερού από τις βροχοσταλίδες, τις νερούπηκούς του

Ουρανοβασιλείου. Φορούσαν και οι τρεις από ένα μενταγιόν με ένα μαγικό νεροκρυσταλλο, το οποίο έκρυβε μέσα του τα επτά μαγικά χρώματα του ουράνιου τόξου. Για να πραγματοποιηθεί και να ολοκληρωθεί ο κύκλος του νερού έπρεπε να ενώσουν τις δυνάμεις των μαγικών τους μενταγιόν για να δώσουν δύναμη και ενέργεια στις νεροσταλίδες να εξατμιστούν και να ξαναγίνουν γλυκιά, δροσιστική βροχή για να ποτίσει τη γη και να γεμίσει τους υδατοφράκτες.

Η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα ζούσε στις λίμνες και στα ποτάμια του μαγεμένου δάσους και ήταν η πιο καλοσυνάτη, ευαίσθητη και πιο όμορφη απ' όλες. Η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Αλμυρούλα, η πιο ξινισμένη και δύστροπη, ζούσε στις θάλασσες και τους ωκεανούς παρέα με συναχωμένες φάλαινες και τα καλαμαράκια. Τέλος η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βρυσούλα, η πιο ψηλομύτα, χαζοχαρούμενη, φαντασμένη και ξιπασμένη ζούσε στις βρύσες των σπιτιών και της άρεσε να θαυμάζει τη λεπτή της σιλουέτα στα πλακάκια της κουζίνας και στους καθρέφτες των μπάνιων.

- Να γυρίσεις γρήγορα Βροχούλα μου, μη μας ξεχάσεις, της φώναξε η Ρούλα Ροζούλα η πεταλούδα, που ονειρευόταν να γίνει μπαλαρίνα στα μπολσόι και της χάρισε φρεσκοψημένα γυροκούλουρα για το ταξίδι.

- Να προσέχεις, πριγκίπισσά μου, μου φαίνεσαι πολύ χλωμή σήμερα. Ο πυρετός δεν έχει υποχωρήσει, ούτε με τα θεραπευτικά μου βότανα, της είπε μαλακά ο Ευγένιος ο Ευγενικός, ο σκαντζόχοιρος με τα χρωματιστά καλαμάκια, που ήταν τρελά ερωτευμένος με τη Ρούλα Ροζούλα την πεταλούδα.

-Δεν είμαι σίγουρη πότε θα επιστρέψω, αλλά θέλω να φροντίζετε τους εαυτούς σας. Το νερό στο ποτάμι έχει μολυνθεί από τα φυτοφάρμακα και τα απόβλητα των εργοστασίων. Δεν πρέπει να αρρωστήσει κανείς άλλος. Θα πίνετε νερό από τη μικρή πηγή μέσα στο δάσος μέχρι να δούμε τι θα γίνει, είπε η Βροχούλα και πλησίασε τη βουρκωμένη Ελπίδα.

-Ελπιδάκι μου, να ξέρεις, θα μου λείψεις. Έλα πάρε αυτό για να με θυμάσαι και της έδωσε ένα μικρό αστραφτερό κομμάτι από το μαγικό της νεροκρύσταλλο. Όταν θα νιώθεις ότι όλα πάνε στραβά και με χρειάζεσαι, χρησιμοποίησέ το!

Και πριν προλάβει η Ελπίδα να την ρωτήσει πώς, μια εκτυφλωτική δέσμη από τις πολύχρωμες ακτίνες του Μαγικού Ουράνιου Τόξου την αγκάλιασαν και την μετέφεραν στροβιλίζοντάς την στο Ουρανοπαλάτι.

-Τι στην ουρανοευχή συμβαίνει νεροσταλιδάκι μου; Πού πήγε το πολύχρωμο, αστραφτερό χρωματάκι σου; Μα τον Ουρανό, εσύ καις στον πυρετό, φώναξε η ουρανοβασίλισσα Ουράνιω μόλις είδε την κόρη της.

-Τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά κάτω στη γη μαμά, είπε η Βροχούλα και ξάπλωσε σε ένα νεροσυννεφοκαναπέ γιατί ένιωθε ότι θα νεροεξαμιζόταν. Την ίδια ώρα μπήκε φουριόζα και φωνάζοντας η πριγκίπισσα νεροσταλίδα Βρυσούλα. Κρατούσε παραμάσχαλα την αδελφή της, πριγκίπισσα νεροσταλίδα Αλμυρούλα, η οποία έσταζε πετρέλαιο.

-Πάει το υπέροχο και πανάκριβο νεροσυνολάκι μου, που μόλις έφθασε από τον Σηκουάνα του Παρισιού, κλαψούρισε η Βρυσούλα .

-Α δε σ'αντέχω άλλο, πάψε πια να γκρινιάζεις. Εδώ ο ουρανός καίγεται και εσύ το νεροβιολί σου, τσίριξε η Αλμυρούλα και μαύρα σύννεφα την τύλι-

ξαν. Κοίταξε πόσο βρώμικη έχω καταντήσει, είπε και τίναξε την αλμυρή της νεροφορεσιά που έσταζε πετρέλαιο .

-Αν δεν σταματήσετε τώρα αμέσως να τσακώνεστε, εγώ παίρνω τις νεροαποσκευές μου και φεύγω, είπε ξέπνοα η κατάχλωμη Βροχούλα.

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκαν βροντοντρομπέτες και αστραπόβιολα που ανακοίνωναν την είσοδο του βασιλιά Ουρανοκαταιγίδα. Αφού κάθισε στον ουρανοκαταιγίδαστραπόθρονό του, κάλεσε τις τρεις κόρες του κοντά του.

- Λοιπόν νεροπριγκίπισσές μου, τι έχετε να μου αναφέρετε για τον κάτω κόσμο;

- Επειδή δε βρίσκω καθόλου σικάτες αυτές τις ουρανοσυνελεύσεις και χρειάζομαι επείγοντως ένα συννεφοαφρόλουτρο για να χαλαρώσω και να έρθει στα ίσα της η αστραφτερή μου επιδερμίδα, ας ξεκινήσω εγώ πρώτη, είπε η πριγκίπισσα Βρυ-σούλα και άρχισε να διαβάζει τις σημειώσεις της από τη νεροαντζέντα της.

- Οι άνθρωποι στα σπίτια τους σπαταλούν το νερό χωρίς να νοιάζονται καθόλου για τη δουλειά και τον κόπο που κάνουμε εμείς καθημερινά για να λειτουργεί ο κύκλος του νερού.

- Οι άνθρωποι στα σπίτια τους σπαταλούν το νερό χωρίς να νοιάζονται καθόλου για τη δουλειά και τον κόπο που κάνουμε εμείς καθημερινά για να λειτουργεί ο κύκλος του νερού.

-Βρύσες που στάζουν και χαλασμένα καζανάκια, σπαταλάνε σε μια μόνο μέρα νερό που θα έπινε για δυο μήνες μια οικογένεια. Πλύσιμο των χεριών ή των δοντιών με ανοιχτή συνεχώς τη βρύση σε ένα λεπτό ισοδυναμεί με νερό που θα γέμιζε δέκα μπουκάλια. Άσε τα ατελείωτα μπάνια, τη χρήση μη οικονομικών προγραμμάτων στα πλυντήρια ρούχων και πιάτων, που με έχουν ξεθωριάσει και με έχουν αδυνατίσει.

Αμ! το πότισμα των λουλουδιών και το πλύσιμο των αυτοκινήτων και των βεραντών με το λάστιχο; Πρέπει οπωσδήποτε να κάνουμε κάτι δραστικό τώρα, γιατί από την πολλή δουλειά, δε μου μένει καθόλου χρόνος να μελετώ τα περιοδικά μόδας και να παρακολουθώ το αγαπημένο μου τηλεπρόγραμμα next top water model .

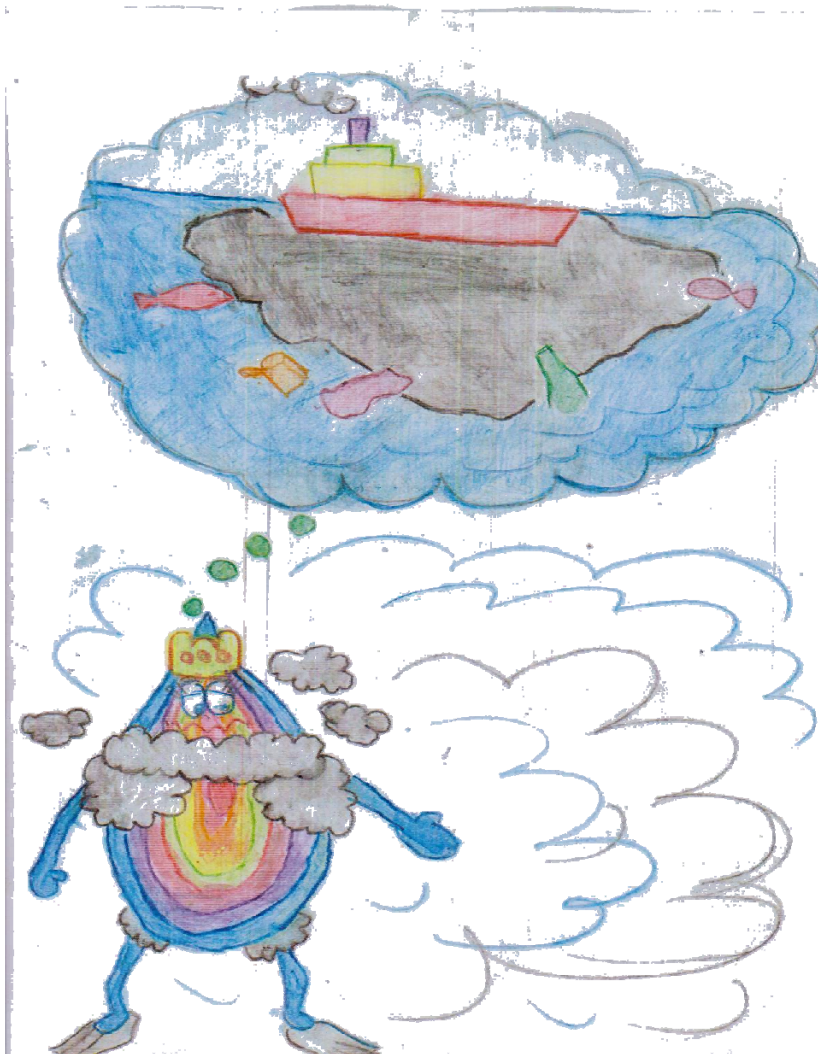

Ο βασιλιάς Ουρανοκαταιγίδας άκουσε προβληματισμένος και συννεφοφρυωμένος την κόρη του, ενώ η βασίλισσα Ουράνιω τον παρακολουθούσε ανήσυχη και προσπαθούσε να τον ηρεμήσει.

-Εσύ, πριγκίπισσα Αλμυρούλα, τι έχεις να μου πεις; Μόλις όμως αυτή πλησίασε και είδε τα μαύρα χάλια της, δυο αστραπές έλαμψαν στα μάτια του.

- Εγώ είμαι έξω φρενών με την κατάσταση και δεν πρόκειται να την ανεκτώ άλλο, φώναξε η Αλμυρούλα μέσα στα νεύρα και την υστερία . Τα πετρελαιοφόρα έχουν γεμίσει τις θάλασσες με πετρελαιοκηλίδες και χιλιάδες ψάρια και πουλιά πεθαίνουν εγκλωβισμένα στο πετρέλαιο. Κοίταξε την νεροκατάντια μου, πατε-ρούλη μου, έχω βρωμήσει και μυρίζω άσχημα από τους τόνους σκουπίδια που ρίχνουν οι ανεύθυνοι και αγάριστοι άνθρωποι στις θάλασσές μου. Τους αξίζει μια σκληρή νεροτιμωρία.

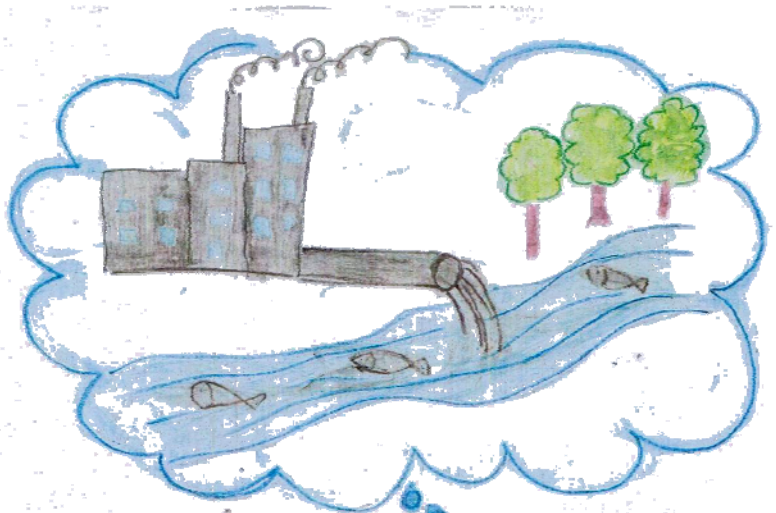
-Μην ανησυχείς και μην εκνευρίζεσαι κορούλα μου, είπε ο Ουρανοκαταιγίδας που με κόπο συγκρατούσε το θυμό του. Ηρέμησε, μη σου ανέβει πάλι η πίεση και θα τα κανονίσω όλα εγώ.

-Και τώρα η δικιά σου σειρά, μικρή μου νεραϊδούλα, πριγκίπισσα Βροχούλα. Δε μου φαίνεσαι και πολύ καλά, έχεις χάσεις την λάμψη σου.

-Καλά είμαι εγώ, πατερούλη μου, είπε μαλακά η Βροχούλα και τον πλησίασε με τη βοήθεια της αγαπημένης της μητέρας. Ανησυχώ όμως για τους φίλους μου τα ζώα και τα δέντρα του μαγεμένου δάσους. Το νερό στο ποτάμι έχει μολυνθεί α-

πό τα φυτοφάρμακα και τα απόβλητα των εργοστασίων με αποτέλεσμα πολλά ζώα να κινδυνεύουν να αρρωστήσουν.

-Αχ, καλή μου κόρη. Πάντα ανησυχείς για τους άλλους και ποτέ για τον εαυτό σου, είπε γλυκά η βασίλισσα Ουράνιω και της πρόσφερε ένα αφράτο συννεφοτσάι, γαρνιρισμένο με νεραϊδόσκονη.

-Λοιπόν, πήρα την απόφαση μου! άστραψε και βρόντηξε η φωνή του βασιλιά Ουρανοκαταιγίδα. Οι άνθρωποι το έχουν παρακάνει γι' αυτό κι εγώ θα πάρω τα μέτρα μου για να πουν το νερό νεράκι και έτσι ίσως το εκτιμήσουν περισσότερο.

Εσύ Βροχούλα, φεύγεις αμέσως για το ουρανοθεραπευτήριο του Μπάρμπα-Βρόχη και δε θα το νεροκουνήσεις, αν δεν γίνεις εντελώς καλά. Εσένα Αλμυρούλα μου, θα σε στείλω αμέσως στο ουρανοκαθαριστήριο, όπου εκεί οι νεροκαθαριστές μας θα σε περιποιηθούν και θα γίνεις αγνώριστη. Όταν γίνεις ολοκαίνουρια, πέρασε και για λίγες επισκέψεις στον ουρανοψυχοθεραπευτή, γιατί τα νεύρα σου είναι συμπαράλια τώρα τελευταία. Και όσο για σένα, παραπονιάρη Βρυσούλα μου, μπο-

ρείς να επισκεφτείς τα βασιλικά spa στην Αυστρία και να κάνεις όσες κούρες ομορφιάς θέλεις. Δώστε τώρα, όλες, τους νεροκρύσταλλους σας. Από σήμερα όλες οι νεροϋπήκοοι θα πάρουν άδεια μέχρι νεοτέρας ειδοποίησης.

Όλες νεροχοροπηδούσαν από τη χαρά τους και ήταν ευχαριστημένες με την απόφαση του Ουρανοκαταιγίδα. Είχαν καιρό να κάνουν διακοπές αφού τα τελευταία χρόνια δούλευαν ασταμάτητα. Μόνο η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα ήταν σκεφτική και λυπημένη.

-Ξανασκέψου το πατέρα μου, σε παρακαλώ, ψιθύρισε αδύναμα η Βροχούλα. Αν σταματήσουμε τον κύκλο του νερού, όλα τα ζωντανά πλάσματα στη γη θα υποφέρουν. Γιατί να την πληρώσουν τα καημένα τα ζώα και τα φυτά ακόμα και τα μικρά παιδιά, είπε μελαγχολικά και ο νους της έτρεξε στους φίλους της, στο μαγεμένο δάσος και την Ελπίδα.

Η απόφασή μου είναι τελεσίδικη, τελεία και παύλα. Όποια παρακούσει τις οδηγίες μου θα τιμωρηθεί παραδειγματικά.

Έτσι κι έγινε. Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος και δεν έπεσε ούτε μια σταγόνα στη γη. Τα σύννεφα κρέμονταν μαύρα στον ουρανό, αλλά δεν έλεγαν να ρίξουν βροχή που τόσο την είχαν ανάγκη. Οι λίμνες, τα ποτάμια και οι πηγές ξεράθηκαν. Οι άνθρωποι κοίταζαν με απελπισία τον ουρανό και δεν μπορούσαν να καταλάβουν τίποτα.

Τα ζώα στο μαγεμένο δάσος συγκάλεσαν έκτακτη συνέλευση για να βρουν λύση στο πρόβλημα λειψυδρίας που αντιμετώπιζαν. Προσπαθούσαν να συνεννοηθούν κάνοντας μεγάλο σαματά. Όλοι ήταν ανήσυχοι και διερωτούνταν τι να συμβαίνει. Μα πιο στεναχωρημένη από όλους ήταν η Ελπίδα, που την είχαν καλέσει και αυτή.

Το λόγο πήρε πρώτος ο σκαντζόχοιρος ο Ευγένιος ο Ευγενικός, που είχε βαρεθεί να τους βλέπει να φωνάζουν και να πηγαινοέρχονται θυμωμένα.

-Φίλοι μου, εδώ και ένα χρόνο, δεν έχει πέσει ούτε σταγόνα νερού. Τα ποτάμια στέρεψαν το ένα μετά το άλλο, τα δέντρα ξεράθηκαν, τα λουλούδια μαραθθήκαν και εμείς τα ζώα δεν έχουμε νερό να πιούμε. Πρέπει να ανακαλύψουμε γιατί δεν βρέχει και να κάνουμε κάτι σύντομα.

_Το ίδιο συμβαίνει και στον κόσμο των ανθρώπων, είτε λυπημένα η Ελπίδα. Οι υδατοφράκτες έχουν στερέψει, οι λεκάνες και τα πλυντήρια έχουν ξεχειλίσει από βρώμικα πιάτα και ρούχα. Μπορείτε να φανταστείτε τι γίνεται μέσα στις τουαλέτες. Όλοι οι κήποι έχουν ξεραθεί και οι γεωργοί έχουν χρεοκοπήσει. Είμαι σίγουρη ότι κάποιος μας τιμωρεί για κάποιο λόγο. Αν ήταν εδώ η Βροχούλα, σίγουρα θα είχε τη λύση, ψέλλισε η Ελπίδα και έσφιξε στο χέρι της το μαγικό νεροκρύσταλλο που της χάρισε η ουρανοπριγκίπισσα βροχοσταλίδα Βροχούλα, ενώ δάκρυα απελπισίας κύλησαν από τα μάτια της στην παλάμη της και το έβρεξαν.

Και τότε, εκεί που κανένας δεν το περίμενε, μια φωτεινή δέσμη από χρώματα του ουράνιου τόξου εμφανίστηκε, τους τύλιξε και τους μετέφερε στην Ουρανούπολη. Εκεί τους υποδέχτηκε μια νεροϋπήκοος, τους εξήγησε πού βρίσκονταν και τους οδήγησε στους κήπους του Ουρανοθεραπευτηρίου, όπου ξεκουραζόταν η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα. Μόλις την αντίκρισαν οι φίλοι της έτρεξαν ανακουφισμένοι, την αγκάλιασαν και την φίλησαν.

-Αχ, Βροχούλα μου, επιτέλους ξανασυναντιόμαστε. Μας υποσχέθηκες ότι θα γυρί-

σεις σύντομα κοντά μας. Να' ξέρεις μόνο τι τραβάμε κάτω στη γη, είπε η Ελπίδα και βούρκωσε.

-Στο είπα ότι αν με χρειαστείς, θα είμαι κοντά σου. Τα ξέρω όλα. Ο πατέρας μου έχει θυμώσει υπερβολικά με τη συμπεριφορά των ανθρώπων και δεν μας αφήνει να λειτουργήσουμε τον κύκλο του νερού. Μάλιστα, έχει δώσει άδεια σε όλες τις νερουπηκόους μέχρι νεοτέρας διαταγής.

-Κάτι πρέπει να υπάρχει να κάνουμε για να του αλλάξουμε γνώμη, είπε η Ψηλούλα Τούλα, η καμηλοπάρδαλη, η φακιδομύτα και κοίταξε παρακλητικά την Βροχούλα στα μάτια.

-Πρέπει να δώσουμε το μήνυμα σ' όλους τους ανθρώπους στον κόσμο, ότι αν δεν προσέχουν και δε σέβονται το νερό, δεν πρόκειται να το έχουν ξανά. Πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξουν τις συνήθειες και τη συμπεριφορά τους, διαφορετικά δε βλέπω να ξαναβρέχει, είπε όλο συμπόνια η ουρανοπριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα.

-Μα αυτό που μας εισηγείσαι είναι ακατόρθωτο για μας, μια παρέα από ζώα. Θα χρειαστούμε χρόνια ολόκληρα για να μεταφέρουμε το νερομήνυμα αυτό σε όλο τον κόσμο. Μέχρι τότε δεν θα υπάρχει τίποτα ζωντανό στη γη, είπε γεμάτος απογοήτευση ο Γρηγόρης, ο γοργοπόδαρος Λαγός.

-Ίσως ξέρω κάποιον που μπορεί να σας βοηθήσει, τους είπε ο Μπαρμπα-Βρόχης που άκουγε σιωπηλά την κουβέντα τους. Ο Αλέξης – Πτωτιστής είναι ένας σπουδαίος ουρανοεξερευνητής. Ταξιδεύει με το αεροπλάνο του στα πέρατα του κόσμου και ψάχνει να βρει το όγδοο, χαμένο χρώμα του ουράνιου τόξου. Για χάρη της ουρανοπριγκίπισσας νεροσταλίδας Βροχούλας, μπορεί να παρατήσει τα ταξίδια του και να σας βοηθήσει να στείλετε το μήνυμά σας απ' άκρη σ' άκρη στον πλανήτη.

Η λύση που έδωσε ο Μπαρπα – Βρόχης ήταν καταπληκτική. Όλοι στρώθηκαν στην δουλειά για να γράψουν σε τεράστια πανό τα νερομήνυματά τους σε όλες τις γλώσσες. Η Βροχούλα τους χάρισε τα μαγικά χρώματα του ουράνιου τόξου, ο Ευγένιος ο Ευγενικός μερικά από τα καλαμάκια του για να γράψουν, η Ελπίδα μετέφρασε, με τη βοήθεια του υπολογιστή της, το μήνυμα σε όλες τις γλώσσες και η καμηλοπάρδαλη Ρούλα Ψηλούλα η Φακιδομούτα βοήθησε μαζί με την Ρούλα Ροζούλα την πεταλούδα να κρεμαστούν τα πανό στο αεροπλάνο του Αλέξη – Πτωτιστή, που με συνοδηγό τον Γρηγόρη το γοργοπόδαρο Λαγό, πέταξαν σε όλο τον κόσμο και μετέφεραν το νερομήνυμα της παρέας παντού.

انقاذ الكوكب، حفظ المياه
لا تضيعوا وتبقي على نظافتها -

拯救地球，节约用水
不要浪费它保持干净。

Save the planet, save water
Do not waste it, keep it clean.

Sauvez la planète, économiser l'eau
Ne le gaspillez pas, le garder propre.

Salvare il pianeta, risparmiare acqua
Non sprecarla, tenerlo pulito.

Σώστε τον πλανήτη, εξοικονομήστε το νερό
Μην το σπαταλάτε, διατηρήστε το καθαρό.

Сохранить планеты, экономить воду
Не тратьте его держать его в чистоте

Αυτοί που κατάλαβαν πρώτοι το μήνυμα ήταν φυσικά τα παιδιά, τα οποία με τη σειρά τους έπεισαν τους μεγάλους και τους πολιτικούς να ψηφίσουν νόμους που να υποχρεώνουν τα εργοστάσια και τα ξενοδοχεία να τοποθετήσουν συστήματα καθαρισμού των αποβλήτων τους, τα πετρελαιοφόρα να ενισχύσουν με διπλά τοιχώματα τις δεξαμενές τους και τέλος νόμους και φορολογίες που να υποχρεώνουν τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν το νερό με σύνεση και υπευθυνότητα αλλά και να διατηρούν καθαρούς από σκουπίδια όλους τους υδάτινους χώρους. Σιγά, σιγά οι άνθρωποι άρχισαν να καταλαβαίνουν το λάθος τους και να σέβονται και να εκτιμούν το πολύτιμο αγαθό νερό.

Μετά από όλα αυτά, η καρδιά του Ουρανοκαταιγίδα μαλάκωσε και έδωσε ξανά στις κόρες του τους μαγικούς κρυστάλλους για να ξαναλειτουργήσει ο πολυπόθητος κύκλος του νερού. Έριχνε για μέρες βροχή-καρεκλοπόδαρα, μέχρι να ξεδιψάσει η γη και να γεμίσουν τα ποτάμια, οι λίμνες, οι υδατοφράκτες και οι πηγές με γάργαρο νερό. Τα ζώα και τα φυτά δροσίστηκαν ενώ τα παιδιά έκαναν βουτιές από τη χαρά τους.

**Σώστε τον πλανήτη, εξοικονομήστε το νερό
Μην το σπαταλάτε, διατηρήστε το καθαρό.**

Η παρέα στο μαγεμένο δάσος ήταν περήφανη για το κατόρθωμά της. Η ουρανο-πριγκίπισσα νεροσταλίδα Βροχούλα, που είχε πια επιστρέψει υγιέστατη κοντά τους, τους παρασημοφόρησε όλους με το παράσημο της ανδρείας και της μεγαλοψυχίας και τους έχρισε σωματοφύλακες του Μαγικού Ουράνιου Τόξου. Είχαν καταφέρει να σώσουν τον πλανήτη από σίγουρη καταστροφή. Ας ελπίσουμε οι άνθρωποι να πάρουν στα σοβαρά αυτή την τελευταία ευκαιρία που τους δίνει η φύση, γιατί οι σταγόνες στερεύουν επικίνδυνα και ίσως την επόμενη φορά να είναι πολύ αργά για σωτήρες.

Για τη συγγραφή του παραμυθιού
συνεργάστηκαν οι μαθητές της Δ'2
του ΚΗ΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Θεοδοσίου Ματθαίος

Γαβριήλ Μαρία

Ιωαννίδης Αντρέας

Γεωργίου Άνθη

Ιωάννου Γιώργος

Ισκαντάρ Ειρήνη

Μιλόσεβιτς Αλέξανδρος

Κορνηλίου Σαββίνα

Παπαηλίας Ηλίας

Κυπριανού Άντρια

Πολυκάρπου Γιώργος

Κυριάκου Νικολέττα

Σιαμπέπτας Χαράλαμπος

Λοΐζου Ιωάννα

Στεφάνου Στέφανος

Παπαδοπούλου Άννα

Φιλίππου Στέφανος

Παστού Ελένη

Χαράλαμπος Νικήτας

Πιέρα Παναγιώτα

Φυλακτού Χρίστος

Σωκράτους Άντρεα

Χατζηχρίστου Νικόλας

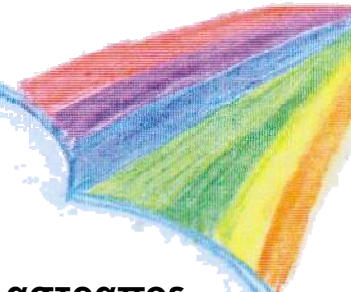
Ταλαντίνη Ελίνα

Υπεύθυνη δασκάλα

Δέσποινα Γεωργίου - Κορνηλίου

Ένα μαγεμένο δάσος και ένα μαγικό ουράνιο τόξο. Ένας αστραποε-
κνευρισμένος ουρανοβασιλιάς και μια αυστηρή απόφαση που καταργεί
τον κύκλο του νερού, με σκοπό οι άνθρωποι να πουν το νερό νεράκι.

Όμως η ελπίδα δεν σβήνει εύκολα. Απεναντίας, μια ευγενική και γλυκιά
Ουρανοπριγκίπισσα, με παρέα μερικά ζωάκια και ένα κοριτσάκι, που
δεν σου γεμίζουνε το μάτι , καταφέρνουν να κάνουν τον κόσμο άνω κά-
τω και να τον σώσουν από βέβαιη καταστροφή.

Κάποτε λοιπόν στο μαγεμένο δάσος...

